

2. Direktyvos 2008/94 8 straipsnis turi būti aiškinamas taip: siekiant nustatyti, ar valstybė narė įvykdė įsipareigojimą pagal šį straipsnį, negalima atsižvelgti į valstybinę socialinio draudimo pensiją.
3. Direktyvos 2008/94 8 straipsnis turi būti aiškinamas taip: jam taikyti pakanka, kad papildomoje profesinių pensijų kaupimo sistemoje darbdavio nemokumo dieną nėra pakankamai lėšų ir kad dėl savo nemokumo darbdavys neturi reikiamų išteklių įnešti į šią sistemą pakankamų įmokų, kad būtų galima visiškai išmokėti šios sistemos dalyviams mokėtinas išmokas. Šie asmenys neturi įrodyti, kad yra kitų veiksmų, lėmusių jų teisių į senatvės išmokas netekimą.
4. Direktyva 2008/94 turi būti aiškinama taip: priemonės, kurių Airija ėmėsi priėmus 2007 m. sausio 25 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą *Robbins ir kt.* (C-278/05), neatitinka šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų, o atitinkamos valstybės narės ekonominė padėtis nėra išimtinė aplinkybė, galinti pateisinti žemesnį darbuotojų interesų apsaugos lygį, kiek tai susiję su jų teisėmis į senatvės išmokas, įgytomis pagal papildomą profesinių pensijų kaupimo sistemą.
5. Direktyva 2008/94 turi būti aiškinama taip: aplinkybė, kad priemonės, kurių Airija ėmėsi priėmus minėtą Sprendimą *Robbins ir kt.*, nesuteikė pagrindinės bylos ieškovams galimybės gauti daugiau kaip 49 % jų visų pagal papildomą profesinių pensijų kaupimo sistemą įgytų teisių į senatvės išmokas vertės, savaime yra akivaizdus šios valstybės narės įsipareigojimų neįvykdymas.

(¹) OL C 290, 2011 10 1.

2013 m. balandžio 23 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje Laurent Gbagbo (C-478/11 P), Katinan Justin Koné (C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (C-480/11 P), Alcide Djédjé (C-481/11 P), Affi Pascal N'Guessan (C-482/11 P) prieš Europos Sąjungos Tarybą

(Byla C-478/11 P–C-482/11 P) (¹)

(Apeliacinis skundas — Bendra užsienio ir saugumo politika — Asmenims ir subjektams taikomos ribojamosios priemonės — SESV 263 straipsnio šešta pastraipa — Ieškinio pareiškimo terminas — „Force majeure“ — Ginkluotas konfliktas)

(2013/C 171/12)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantai: Laurent Gbagbo (C-478/11 P), Katinan Justin Koné (C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (C-480/11 P), Alcide Djédjé (C-481/11 P), Affi Pascal N'Guessan (C-482/11 P), atstovaujami advokatės L. Bourthoumieux

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama B. Driessen ir M.-M. Joséphidès

Dalykas

Apeliaciniai skundai, pateikti dėl 2011 m. liepos 13 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutarčių bylose *Gbagbo prieš Tarybą* (T-348/11), *Koné prieš Tarybą* (T-349/11), *Boni-Claverie prieš Tarybą* (T-350/11), *Djédjé prieš Tarybą* (T-351/11) ir *N'Guessan prieš Tarybą* (T-352/11), kuriomis Bendrasis Teismas kaip akivaizdžiai nepriimtinas atmetė apeliančių ieškinius dėl, pirma, 2011 m. sausio 11 d. Tarybos sprendimo 2011/17/BUSP (OL L 11, p. 31), 2011 m. sausio 14 d. Tarybos sprendimo 2011/18/BUSP (OL L 11, p. 36) ir 2011 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimo 2011/221/BUSP (OL L 93, p. 20), kuriais iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2010/656/BUSP, kuriuo atnaujinamos ribojamosios priemonės *Dramblio Kaulo Krantui*, ir, antra, 2011 m. sausio 14 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 25/2011 (OL L 11, p. 1) ir 2011 m. balandžio 6 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 330/2011 (OL L 93, p. 10), kuriais iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 560/2005, nustatantis tam tikras konkrečias ribojančias priemones, taikytinas tam tikriems asmenims ir subjektams atsižvelgiant į padėtį *Dramblio Kaulo Krante*, panaikinimo tiek, kiek jie su susiję su apeliантаis — Individualaus pranešimo apie šį sprendimą nepateikimas — *Force majeure* atvejis.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinius skundus.
2. Priteisti iš Laurent Gbagbo, Katinan Justin Koné, Akissi Danièle Boni-Claverie, Alcide Djédjé ir Affi Pascal N'Guessan bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 6, 2012 1 7.

2013 m. balandžio 25 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija prieš Airiją

(Byla C-55/12) (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 2003/96/EB — Energetikos produktų ir elektros energijos apmokestinimas — Neįgalųjų asmenų naudojamų motorinių transporto priemonių kuro atleidimas nuo akcizo mokesčio — Atleidimo nuo mokesčio taikymas pasibaigus pereinamajam laikotarpiui — Pažeidimas)

(2013/C 171/13)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama R. Lyal ir W. Mölls

Atsakovė: Airija, atstovaujama E. Creedon

Dalykas

2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/96/EB, pakeičiančios Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (OL L 283, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 405), pažeidimas — Neigaliųjų asmenų naudojamų motorinių transporto priemonių kuro atleidimas nuo akcizo mokesčio — Atleidimo nuo mokesčio taikymas pasibaigus pereinamajam laikotarpiui

Rezoliucinė dalis

1. Atleisdama nuo akcizo mokesčio neigaliųjų asmenų naudojamų motorinių transporto priemonių kurą 2006 m. gruodžio 31 d. pasibaigus 2003 m. spalio 23 d. Tarybos direktyvos 2003/96/EB, pakeičiančios Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą, iš dalies pakeistos 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/74/EB, 18 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje ir jos II priede numatytam pereinamajam laikotarpiui, Airija neįvykdė įsipareigojimų pagal minėtos direktyvos 4 straipsnio 1 dalį.

2. Priteisti iš Airijos bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 89, 2012 3 24.

2013 m. balandžio 25 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Curtea de Apel București (Rumunija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Asociația ACCEPT prieš Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Byla C-81/12) (¹)

(Socialinė politika — Vienodas požiūris užimtumo ir profesinėje srityje — Direktyva 2000/78/EB — 2 straipsnio 2 dalies a punktas, 10 straipsnio 1 dalis ir 17 straipsnis — Diskriminavimo dėl seksualinės orientacijos draudimas — „Faktinių aplinkybių, leidžiančių daryti prielaidą dėl diskriminacijos“ sąvoka — Įrodinėjimo pareigos koregavimas — Veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios sankcijos — Asmuo, prisistatantis kaip profesionalaus futbolo klubo valdytojas ir visuomenės tokiu laikomas — Vieši pareiškimai, kad homoseksualiū laikomas futbolininkas negali būti įdarbintas)

(2013/C 171/14)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Curtea de Apel București

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Asociația ACCEPT

Atsakovė: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Curtea de Apel București — 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus (OL L 303, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 79), 2 straipsnio 2 dalies a punkto, 10 straipsnio 1 dalies ir 17 straipsnio aiškinimas — Diskriminaciniai futbolo klubo narių atrankos kriterijai, susiję su seksualine orientacija — Direktyvos taikymas diskriminaciniams pareiškimams žiniasklaidoje, nesant faktinės įdarbinimo procedūros — Faktinės aplinkybės, leidžiančios daryti prielaidą dėl tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos buvimo — Įrodinėjimo pareiga — Nubaudymo tvarka, taikoma nuostatų nesilaikymo atveju — Nacionalinės teisės akto, kuriuo neleidžiama taikyti sankcijos praėjus 6 mėn. senaties terminui, leistinumumas — Pareiga skirti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas

Rezoliucinė dalis

1. 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, 2 straipsnio 2 dalis ir 10 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad aplinkybės, kaip antai susiklosčiusios pagrindinėje byloje, gali būti laikomos „faktinėmis aplinkybėmis, leidžiančiomis daryti prielaidą dėl diskriminacijos“, kiek tai susiję su profesionalaus futbolo klubu, nors atitinkamus pareiškimus padarė asmuo, prisistatantis pagrindiniu šio klubo valdytoju ir žiniasklaidoje bei visuomenės tokiu laikomas, tačiau nebūtinai turintis įgaliojimus įpareigoti klubą ar atstovauti jam įdarbinimo srityje.

2. Direktyvos 2000/78 10 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, jei aplinkybės, kaip antai susiklosčiusios pagrindinėje byloje, laikytinos „faktinėmis aplinkybėmis, leidžiančiomis daryti prielaidą dėl diskriminacijos“ dėl seksualinės orientacijos profesionalaus futbolo klubui įdarbinant žaidėjus, toks įrodinėjimo pareigos koregavimas, kaip numatytasis Direktyvos 2000/78 10 straipsnio 1 dalyje, nereiškia, kad reikalaujama įrodymo, kurio neįmanoma pateikti nepažeidžiant teisės į privataus gyvenimo gerbimą.

3. Direktyvos 2000/78 17 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos, pripažinus diskriminaciją dėl seksualinės orientacijos, kaip ji suprantama pagal šią direktyvą, galima skirti tik įspėjimą, koks buvo skirtas pagrindinėje byloje, kai diskriminacija konstatuojama pasibaigus šešių mėnesių senaties terminui, skaičiuojamam nuo faktinių aplinkybių susiklostymo dienos, jei remiantis šiais teisės aktais dėl tokios diskriminacijos nebaudžiama pagal materialinės ir procesinės teisės normas, kurios suteikia sankcijai veiksmingą, proporcingą ir atgrasomąjį pobūdį. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi įvertinti, ar tokie teisės aktai nagrinėjami pagrindinėje byloje ir, prireikus, aiškinti nacionalinę teisę kuo labiau atsižvelgdamas į susijusios direktyvos formuluotę ir tikslą, kad būtų pasiektas joje numatytas rezultatas.

(¹) OL C 126, 2012 4 28.